

[Føged.]

men som jeg allerede har sagt: ældre huse — jeg kan måske gå så vidt at sige stråttækte huse — ville så aldrig mere få noget ud af fradraget, for det er slidt op i brandforsikringssummer, vandafgifter og kloakafgifter. De er måske vurderet forholdsvis lavt, 20.000-30.000 kr., og 1½ pct. heraf kan snart overses. Hvad der på den måde kan blive af fradrag, er slidt op, inden året er omme; der bliver aldrig en øres fradrag på disse ældre huse, og derfor mener jeg, vi skal se nøje på det, hvis vi skal fortsætte med debatten på den hidtidige linje i stedet for eventuelt at tage et helt andet princip ind i billedet, nemlig det, jeg har foreslået.

Som sagt, problemerne er mange, og venstre er villig til at se på dem i et udvalg, men uvilkårlig må vi mene, at der må foretages en meget omhyggelig gennemgang af alle disse uensartede forhold for at nå til en lovgivning, der virkelig kan holde fremover.

Adolph Sørensen: Det synes at fremgå af finansministerens fremsættelsestale og også af bemærkningerne til lovforslaget, at det primære formål med den her foreslåede ændring i ligningsloven udelukkende sigter på en forenkling af lovens administration dels ude hos ligningsmyndighederne landet over, dels hos de ca. 500.000 ejere af en- og tofamiliehuse, som forslaget direkte vedrører — det sidste dog kun for så vidt formodningen om, at de gule ejendomsskemaer i forbindelse med selvangivelsen i og med lovens eventuelle gennemførelse forudsættes at falde bort, skulle holde stik. Det fremgår derimod ikke — ej heller af lovforslagets bemærkninger — at der er regnet med et stigende eller faldende provenu af statsskatterne. Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister kan oplyse om noget sådant på nuværende tidspunkt.

Vi vil gerne følge den højtærede finansminister i enhver fornuftig bestræbelse på at gennemføre forenklinger og dermed besparelser i den offentlige administration. Vi er endog særdeles lydhøre i så henseende, men vi er til trods herfor ikke overbevist om rigtigheden af at betræde den vej, ministeren anviser med sit forslag.

At en gennemførelse af forslaget vil indebære en lettelse i besværet både for ejerne

og for skattemyndighederne, skal jeg vel ikke bestride; spørgsmålet er så bare, om ikke prisen er for høj, om forslaget er rimeligt, og det mener jeg ikke det er. Jeg kan ikke helt frigøre mig for den tanke, at ikke alene snævert saglige hensyn som det før nævnte og de i bemærkningerne anførte, men også mere politisk betonedne har været blandt motiverne til dette forslag. Et og andet, herunder den foreslåede overgrænse på 1.500 kr., peger ligesom i den retning.

Vi kender jo godt alle den påstand, at parcelhusejere nyder en urimelig skattemæssig præference. Jeg kan ikke dele denne opfattelse; men har disse ejere en tilsyneladende skattefordel, ja, så er det efter vor mening kun udtryk for en ganske rimelig, formålstjenlig og også inciterende opsparingspræmiering til mennesker, der, meget ofte med relativt beskedne midler til deres rådighed, har sparet op til og i egen bolig til egen, men så sandelig da også til samfundets gavn. Det er heller ikke efter vor mening klog politik den ene dag at gennemføre opsparingspræmierende forslag, som sket er i den seneste tid, for så den næste dag at søge fremmet forslag, der kan virke i modsat retning, og det frygter vi der her kan blive tale om. Den opsparing, der sker gennem den bedst mulige vedligeholdelse af bestående fast ejendom, er vel i virkeligheden lige så nyttig og også lige så ønskelig som f. eks. opsparing over en indeksskontrakt. Jeg må i øvrigt indskyde, at gennemført vedligeholdelse af en ejendom uvægerligt vil komme til udtryk gennem en højere vurdering til ejendomsskyld af det pågældende hus og dermed faktisk bundfælde sig rent skattemæssigt.

Vi har fra vort partis side nu og da stillet forslag f. eks. om en ret for ejerne til afskrivning på beboelsesejendomme, bl. a. fordi disse nu engang som det meste andet her i verden ikke holder evigt. Vi er imidlertid steds blev afvist, bl. a. med den begrundelse, den hovedbegrundelse, at ejerne jo har ret til skattefri vedligeholdelse. Ja men er det da ikke urimeligt nu at foreslå en maksimering af vedligeholdelsesudgifterne, oven i købet ledsaget af et i bemærkningerne og fremsættelsestalen udtalt fromt ønske om, at dette må føre til at afholde ejerne fra at vedligeholde — en i sig selv, synes jeg, lidt dristig og også lidt